

Den ärlige och lydige betjänten

Det var en gång en harrakär, som aldrig kunde läta bli å slå på stort. Och fast det hade gått alldeles ut se' för honom, så satt kaxen i honom i alla fulla fall. Fast han knappast hade en smula i huset, så geck han ändå å skröt över, att han aldrig hade mindre än tre rätter mat på bordet. Och det kan ja' då hålla med honom om, för när ja' var där härom sistens, så hade han då fat och sked och vassvälling, det såg jag då, men någonting annat såg jag inte te.

Och, denderninge harren, han bara geck der å ackade se å ojade se, för att han aldrig kunde få en riktigt ärlig och lydig betjänt. Men så feck han en gång en, som var både ärlig och lydig, som ni ska' få höra.

Jo, si det var på det viset, att det kom främmande till harrakärn, å då sa han te betjänten

- Ta' hit en salvett

- Det finns här ingen, sa' betjänten, för han var så gönoma ärli'er så.

Då tog harren betjänten med sej ut i farsta' och så sa' han till honom:
- Din dumbom der, du kunde lä begripa, att du s'ulle sagt, att han ligger i tvätten.

- Jaså; ja, nästa gång s'a ja' säja så, sa' betjänten. Om en tjyng så sa'e harren:

- Sätt fram osten!

- Osten? Han ligger i tvätten, sa'e betjänten, för han va' så gönoma lydi'er så. - Din förhärdade stolle, kan du inte begripa, att du s'ulle ha sagt, att den har råttorna ätit opp.

- Jovisst jo. Ja, det s'a ja' allt komma ihåg till härnäst. Så rätt val det var, så ropade harren te betjänten: - Hit med en potell vin

- Den har råttorna ätit opp, sa' betjänten, för han var så gönoma ärli'er och lydi'er så.

Men nu ble' harren så illa befängder, så han fick ut sin betjänt för tredje gången, och der gav han honom en torvare, så han höll på å stå på huve', och så sa' han:

- Ä' du så illa dummer, din förjordade drummel, så att du inte kan begripa, att du s'ulle ha sagt så här: den korkade ja' så den sprack, din drummel!

- Jaså, orschäkta, det s'a ja' nog komma ihåg till härnäst, sa' betjänten.

Och nog hade harren god lust allti' te å befalla fram mer, som inte fanns der i huset, men han var så illa rädder, för att hans betjänt, som var så gönoma ärli'er och lydi'er, s'ulle förjumpa se igen, så han sa' te honom:

- Säj till min hushållerska, att hon kommer in, sa' han.

- Den korkade ja', så den sprack, din drummel, sa' betjänten, för han var så gönoma ärli'er så, å lydi'er ville han va' me, kan veta.

Men efter den da'n, så ha' harrakärn bett vår harre bevara se för
betjänter, som var så gönoma ärliga och lydiga.